

gen. Dette Forhold lægger jeg egentlig allermeest Vægt paa. Jeg tror, at Jagdbygtigheden i Almindelighed vil blive større, men jeg mener ikke at vi saa flere dygtige eller udmærket dygtige af den Grund; de komme nok alligevel.

Saa kommer endelig Spørgsmaalet om Forbrugsforeningerne; det synes at være et omt Punkt, men jeg kan ikke undlade at tale lidt derom. Hvad er det, der forlanges i Lovforslaget? Jeg forstaar det ikke saaledes, at man vil forhindre eller forbyde eller umuliggøre saadanne Foreningers Fremtid; men naar de virke paa den Maade, som de i Almindelighed gøre, maa man dog indrømme, at de drive fuldstændig Købmandshandel. Man kan sige, hvad man vil, jeg kender ogsaa noget til disse Foreninger ude i Landet, og de have i Almindelighed den Karakter, at enhver, der gaar forbi, kan gaa ind at købe, og have de en saadan Tendens til ikke at ville overholde de Bestemmelser, som ere Reglen, hvorefter de maa handle og have deres Berettigelse, saa er det ret naturligt, at de ogsaa svare de Afgifter, der svares af andre, og de have dog noget forud for andre, idet de kunne sammenlutte sig inden for den Kreds, hvor ingen handlende kan ned sætte sig. Jeg tror, at det er Grunden, hvorfor de trives, fordi de kunne levere Varer, enten disse nu ere flette eller gode, og enten de tage for lidt eller for meget for dem, fordi der ikke kan ned sætte sig nogen Konkurrent ved Siden af dem; en slyst Person kan ikke erhverve Ret dertil og maa altsaa gaa til Side. Det er et uhyre Fortrin, de have, og derved tror jeg, at de have deres Trivsel. Ere Bestemmelserne i Forslaget saaledes, at de kunne opfattes, som om de ville forhindre enhver Forbrugsforening, er der ikke andet at sige dertil, end at saa maa de forandres, det kan jo blive Genstand for Forhandling i det eventuelle Udvalg. Det samme gælder om Afgiften af Andelsmejerier. Naar de virkelig etableres som Forretninger, som Købmandshandel, der handler med alle og enhver, saa at de fort sagt saa Karakteren af en Handel, kan jeg ikke se noget ubilligt i, at de ogsaa maa betale deres Skat. At Bestemmelserne i Lovden skulde have en saadan Form, at de skulde vanskeliggøre eller umuliggøre saadanne Bedrifter, kan jeg ikke erkende. Jeg maa næsten takke det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen), det var dog den eneste af Talerne, der var saa velvillig at erkende, at man i Købstæderne havde Berettigelse til at tro, at dette Forslag kunde vække nogen Sympati her. Denne Berettigelse søger man heri, at de Andragender,

der ere komne frem fra Købstæderne om de formentlige Mangler paa dette Omraade, have vundet Indenrigsministerens Velvilje, saaledes at han har henvendt sig til de Lovgivende Forsamlinger, og Rigsdagen har bevilget et Beløb til den Forundersøgelse, der er fket, og som jeg erkender, er et meget fortjensfuldt Arbejde. Det erkendte det ærede Medlem, at der var nogen Mening i, og det takker jeg ham for, det giver mig en Formodning, om at denne Mening ogsaa deles af flere, saaledes at man tør forvente, at Sagen i Virkeligheden vil blive behandlet med Alvor, og at den ikke, som det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) sagde, skulde gaa langsomt og roligt. Hermed anbefaler jeg Sagen til det høje Ting, idet jeg haaber, at der er saa megen Velvilje hos et stort Flertal, at den kan saa den Behandling, som blev tilstaaet den af det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds.

B. Solm: Paa dette Tidspunkt har jeg, efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra forskellige Sider i Tinget om det foreliggende Forslag, næsten en Tølelse af, at i hvert Tilfælde for i Dag Interessen for fremtidige Udtalelser vil blive noget mindre, end den har været over for de foregaaende Talere. Ikke desto mindre skal jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til det Lovforslag, som foreligger, og som har saa indgribende Betændning for de næringsdrivende baade paa Land og i By. Det har for mig været ret betegnende, at de to specielle Repræsentanter for Haandværket og for Byerne, som nylig have haft Ordet i denne Sag, og som specielt kunne siges at være valgte ind for at forsvare de Interesser, som Haandværkerne have søgt at føre frem i de senere Aar, at disse Repræsentanter nu, da der foreligger et Lovforslag om Regulering af Næringsdriften paa Haandværkets og Handelens Omraade, begge have maattet begynde deres Foredrag med, at de ikke kunde slutte sig til det foreliggende Lovforslag, som det er, men at de paa væsentlige Punkter have rejst Anker mod Lovforslaget og have udtalt sig mod dens Indhold. Det forekommer ogsaa mig, at det ærede Medlem fra Odense (Christiansen), der havde Ordet først i denne Sag, talte varmest den Gang, han talte mod Apotekernes Monopol, varmere, end da han talte til Fordel for det Monopol for Haandværket, der ligger i Jagtprovernes Indførelse. Og det forekommer mig ogsaa, at der maatte være nogen Modstrid i hans Standpunkt over for disse to Sager. Jeg kan være